

[Paul Møller.]

tale fremgik jo klart, at det, hans tanker drejede sig om, var lettelser, som ville give den højtærede finansminister mindre til dækning af mælkepristilskud og mange andre ting, som det høje folketing gerne ønsker gennemført. Jeg tror derfor, at man gør rigtigt i at lægge et vist bånd på sig selv, når man har bevilget disse udgifter, og forstå, at så er der ikke så store muligheder for at rokere, når man bagefter skal drøfte skattelovgivningen.

Ligningsloven er jo skattelovgivningens lapper. Der er nu lagt lap på lap, og ser man forslaget igennem, vil man også se, at det i virkeligheden blot er en lille ekstralapp, der skal lægges oven på den lidt større lap, som vi satte på skatteloven i fjor, og som igen var en lap oven på den gamle, slidte lap, som vi satte på i april 1939. Således bliver der altså lagt en hel del lapper på skattelovgivningens klædning, og det ville være rart, om vi snart kunne komme dertil, at vi kunne forny hele dragten og ikke længere skal lappe os gennem tilværelsen. Nu er vi i den lykkelige situation, at vi i denne rigsdagssamling skal drøfte hele personbeskatningen, indkomst- og formuebeskatningen, i sammenhæng. Derfor vil det også være naturligt, at man ved denne lejlighed undlader at påføre skattelovgivningen flere smålapper, som jo gør hele skattelovens problem mere og mere irrationelt.

Jeg skal derfor på mit partis vegne anbefale lovforslaget og fremhæve, at vi ligesom det ærede medlem hr. Hans Knudsen og som vel alle ærede medlemmer her i dette ting har visse ønsker, som vi meget gerne ser opfyldt.

Vi forstår så fuldtud selvpensionisternes vanskelige kår. Vi tillægger det meget, meget stor betydning, at man ved en rationel skattelovgivning animerer selvpensionisterne, fordi vi også tror, det for samfundets økonomi er af den største betydning at nå frem til, at borgerne selv sørger for deres alderdom. Ser vi på den fremtidige befolkningsforskudning, er der ingen tvivl om, at der her er et af de allervorligste

problemer for samfundet. I jo højere grad vi kan få borgerne til selv at klare det, i jo større grad letter vi de offentlige kasser, og derfor er det naturligvis klart, at vor stilling må være overordentlig positiv. Vi mener imidlertid, at også dette må ses i den naturlige sammenhæng, når forslaget til skatte-reformen skal behandles formentlig efter nytår, eller hvornår den højtærede finansminister kan fremsætte det i denne samling.

Vi forstår problemet om kvindernes rettigheder. Det er også et problem, vi gerne ser løst på en positiv måde, men vi mener altså ikke, at tiden kan være inde netop nu i disse dage til at lægge denne lap på.

Vi forstår også, at visse omegnskommuner kan se med utilfredshed på, at de ikke er med under område A i ligningsloven, de kommuner, som nu har fået en overordentlig fin stilling med borgmestre og magistrater og alt muligt fint. Men også det er vel et problem, der må tages op i sammenhæng med fastsættelsen af områderne i skattelovgivningen, når vi kommer til skattereformen.

Jeg skal derfor anbefale ligningsforslaget til en hurtig og velvillig behandling med de ændringer, det indeholder, idet jeg anser det for at være naturligt, at man har ajourført nedslagsbeløbene og maksimalindkomsterne for ældre medborgere og for andre medborgere med nedsat erhvervssevne. Jeg tror, man har lettet selvpensionisternes kår betydeligt, idet den største del af selvpensionisterne befinder sig på et indkomststadium, der er under den maksimalindkomst, der indføres i ligningsloven.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til en hurtig og velvillig behandling.

Axel Sørensen: Det foreliggende lovforslag tilsigter, som det allerede er nævnt, en forlængelse uden særlig ekstraordinære ændringer. De forhøjede nedslagsbeløb for alders- og invaliderentemodtagere samt for personer, der er fyldt 65 år, kan kun betragtes som en ajourføring.

Man har ikke i det foreliggende lovforslag foreslået bestemmelser om selvpensionister-